

Mijn eigen geschiedenis

Vanaf groep 2 werd ik een onderduikende leerling; aanpassen en mijzelf wegcijferen was mijn tweede natuur. Daarnaast deed ik er alles aan om mijzelf te beschermen tegen kwetsbaarheid. Dit hield in dat ik mijzelf op school niet liet zien (onderduikend) en thuis vooral bezig was met boos zijn.

Mijzelf laten zien vond ik doodeng; ik had het gevoel dat ik niet begrepen werd, dus was openstellen voor mij gelijk aan pijn en onbegrip. En dus teleurstelling.

Ik heb in mijn jeugd verschillende therapeuten gezien, maar geen had door dat ik hoogbegaafd ben. Het was dus vooral symptoombestrijding tijdens die trajecten. Helaas is symptoombestrijding vooral effectief op korte termijn en ben ik uiteindelijk op mijn 21e jaar compleet uitgevallen met een depressie met uitvalsverschijnselen; mijn hoofd én lichaam hielden ermee op. Totaal uitgeput.

Door het wegstoppen van mijzelf, was ik niet alleen de verbinding met de buitenwereld, maar ook de verbinding met mijzelf kwijt geraakt.

Ik heb op mijn 21e geleerd wat mijn emoties zijn, hoe emoties voelen, waar mijn grenzen liggen, wat mijn identiteit is, waar mijn ambitie ligt en waar ik energie van krijg. Nadat mijn twee kinderen beiden compleet vastliepen in groep 1 viel voor mij een hele grote puzzel in elkaar; ik had dan wel geleerd om weer in verbinding te komen met mijzelf, maar ik was er nooit achter gekomen wat de oorzaak van alle problemen was.

Ik bleek hoogbegaafd! En hoe meer ik las, hoe duidelijker het voor mij werd. Dit was fijn, want nu kon ik mijn kinderen helpen! We konden ervoor zorgen dat zij naar het hoogbegaafdheidsonderwijs gaan en ik ben in die tijd een studie gestart tot Psychosociaal therapeut en Kindertherapeut.

Tijdens mijn opleiding heb ik kennis opgedaan over het systeem rondom het kind, de hechting, therapie met kinderen, klinische en algemene psychologie en Transactionele Analyse. Ook heb ik mijzelf tijdens deze opleiding op persoonlijk vlak behoorlijk ontwikkeld; ik heb mijn executieve functies kunnen ontwikkelen én ik ben tot inzichten gekomen van mijn jeugdtrauma.

Het was pittig, maar door het te ontdekken, te doorvoelen en het onderdeel van mijzelf te mogen laten zijn heb ik veel kunnen verwerken en ben ik de laatste jaren gaan inzien hoe prachtig mooi het is om hoogbegaafd te zijn.

Ik merk dat mijn passie ligt in het voorlichten, in het adviseren, maar ook in het helpen van andere vrouwen die zich herkennen in mijn verhaal.